

Ízes Suppe, rock-gombóccal

Újjáépítésének avató ünnepségén a József Attila Színház bemutatta — az igazgatóság tudja, miért éppen ezt — Suppe 1879-ben készült „bécsi operettjét”, a *Boccacciót*. A mostani angyalföldi bemutató nem azonos az eredetivel.

Franz Suppe egyike annak a négyesfogatnak, amely megalapozta, felvirágoztatta, tulajdonképpen — az úgynevezett francia operett, vagyis *Offenbach*, *Planquette*, *Hervé* és *Audran* sikeres művei mellett — új műlt századi divatcikké tette az úgynevezett bécsi operettet. A másik bécsi három: *Karl Zeller*, *Karl Millöcker* és *Johann Strauss*. Mi jellemzi ezt a stílust? A melódiagazdagság, a finomságokban, fordulatokban bővelkedő hangszerelés. Mindkettőnek nagymestere *Suppe*, aki nálunk a *Könnyűlovasság* nyitánnyal iratkozott fel a ma is érvényes örök slágerlistára.

Főműve, a *Boccaccio*, következőképpen ebben a leggazdagabb a *Suppe*-melódia, legfino-

mabb, legfordulatosabb a *Suppe*-hangszerelés. Ebből meg az következik, hogy az olyan zenei beavatkozás, mint a mostani, amely nem a finomságokat s nem a fordulatoságot erősíti, hanem általában a hangerőt maximálja a divatos rock, pop kedvéért, nem elsősorban *Suppe* malmára hajtja a vizet. Máskü-

lönben korrekt a zenei átdolgozó s vezető, *Selmeczi György* munkája.

Az eredeti szöveget, mely *Zell* és *Genée* ragyogó műve, most *Iglódi István* dolgozta át, az ő műve a rendezés is. Mint tudjuk, *Boccaccio* (1313—1375) — akiről e darab szól — fő erőssége, hogy novelláiban sosem

terjengős. A színpadon most is, ha az előadás *Suppék* szándékait követné, *Boccaccio*-novelláknak kellene megelevenedniük. És? Még az olajfa lehajló lombkoronája is táncot lejt, mert... van itt minden...

A színpadon annyi a fiatal színész, hogy a főszereplők között *Szerencsi Éva* (a férjverő *Izabella*) számít rangidősnek. Így aztán nagyon szép eredmény, hogy profi minőségű főiskolai vizsgaelőadás szintjén álló produkciót látunk. A hang- és mozgáskultúrával semmi baj. Ebben a legjobb *Rátóti Zoltán* (*Boccaccio*) és *Borbély László* (*Leonetto*). Kiemelkedik *Józsa Imre* (Palermo hercege), aki a táncos-komikusi szerepkörben még szteppel is, kár, hogy ezt a második felvonásbeli bravúrját a rendező a harmadik felvonásra elfelejté és ott már azt játszattja, hogy táncolni sem tud.

Az előadás háromfelvonásos.

Simon Gy. Ferenc
Fotó: Gárdos Katalin